

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 09-67A

09-67 A

BESLISSING VAN DE RAAD VAN DISCIPLINE IN HET RECHTSGEBIED VAN HET GERECHTSHOF ARNHEM

Bij brief d.d. 18 juni 2009 heeft mr. R.J.A. Dil, deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Arnhem, ter kennis van de raad gebracht de klacht van:

**Klager
tegen
Verweerder,**

1.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van de raad van 2 november 2009 waar klager en verweerder zijn verschenen.

Bij de behandeling van de klacht was de raad als volgt samengesteld: mr. M.F.J.N. van Osch, voorzitter en mr. J.R.O. Dantuma, mr. H.C. Brandsma, mr. C.J.M. de Vlieger, mr. E.D. Breuning ten Cate, leden van de raad, bijgestaan door mr. A.M. van Rossum als griffier.

2.

De klacht heeft betrekking op het optreden van de verweerder als (voormalige) advocaat van klager, respectievelijk als advocaat van de wederpartij van klager.

Klager beklagt zich erover dat verweerder daarbij in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in de regels 7 en 6 van de Gedragsregels voor advocaten en dat hij meer in algemene zin het vertrouwen in de advocatuur heeft geschaad en zich niet heeft gedragen, zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

3.

De raad gaat uit van de volgende gegevens.

3.1

Verweerder heeft in een periode voorafgaande aan het jaar 2007 rechtsbijstand aan klager verleend in het kader van een door klager tegen de heer V. aanhangig gemaakte procedure met betrekking tot de nakoming van een tussen die partijen gesloten overeenkomst tot levering van de verkoopautomaten. Verweerder heeft in die procedure naar het oordeel van klager beroepsfouten gemaakt door na te laten de wederpartij in gebreke te stellen en een beroep op dwaling te doen. Verweerder heeft de hem verweten gedragingen bestreden maar uiteindelijk heeft de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar

van verweerder aansprakelijkheid aanvaard. In 2009 is er tussen de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van verweerder, hierna: ook Aon en klager overeenstemming bereikt over een schadevergoeding van € 25.000,-.

3.2

Verweerder heeft bemiddeld bij de totstandkoming van een overeenkomst van geldlening tussen klager en de heer F.. Verweerder heeft daartoe een overeenkomst van geldlening opgesteld, die door klager is ondertekend. Volgens die overeenkomst d.d. 27 januari 2007 heeft klager van de heer F. een bedrag ad € 10.000,- geleend, dat hij met de daarover verschuldigde rente uiterlijk op 20 december 2008 aan de heer F. diende terug te betalen.

3.3

Op 20 april 2009 heeft Aon aan verweerder laten weten, dat er met klager overeenstemming was bereikt over de betaling van genoemde schadevergoeding. Bij brief van 22 april 2009 heeft verweerder de opvolgend raadsman van klager, mr. C., advocaat te, gevraagd of klager ermee kon instemmen, dat de door de heer F. verstrekte geldlening met de te ontvangen schadevergoeding zou worden afgelost. Verweerder heeft voorgesteld, dat die aflossing zou plaatsvinden door overboeking van een bedrag gelijk aan het geleende bedrag vermeerderd met rente op de derdengeldenrekening van verweerder. In bedoelde brief heeft verweerder voorts laten weten, dat indien klager hiermee niet akkoord zou gaan de heer F. genoodzaakt zou zijn rechtsmaatregelen te treffen, waaronder beslaglegging.

Klager is niet akkoord gegaan met het voorstel van verweerder, waarna namens de heer F. ten laste van klager conservatoir derdenbeslag is gelegd op de derdengeldenrekening van mr. C., waarop inmiddels de schadevergoeding was gestort.

Uiteindelijk is er van het onder het beslag vallende bedrag € 11.000,- vrijgegeven, dat de stichting derdengelden van het kantoor van mr. C. aan klager heeft doorbetaald. Op het resterende bedrag ad € 14.000,-, zijnde de vordering van de heer F., is het beslag blijven rusten.

3.4

Klager bestrijdt enig bedrag aan de heer F. verschuldigd te zijn en voert verweer in de inmiddels namens de heer F. tegen hem aanhangig gemaakte incassoprocedure. Klager stelt, dat hij de heer F. voorafgaande aan de incassoprocedure nooit heeft ontmoet of gesproken. Verweerder kan zich niet herinneren, dat tussen klager en de heer F. een ontmoeting heeft plaatsgevonden.

4.

Tot zijn verweer heeft verweerder het volgende naar voren gebracht.

In de periode, dat klager kennelijk door mr. C. werd bijgestaan, is klager ettelijke malen bij verweerder op kantoor geweest met het verzoek hem geld te lenen. Uiteindelijk heeft verweerder de heer F., zijnde een relatie van verweerder, bereid gevonden aan klager geld te lenen. Partijen gingen ervan uit dat de schadevergoeding op korte termijn beschikbaar zou komen en zou worden aangewend voor de afbetaling van de lening. De heer F. was daarvan op de hoogte en indien klager daarmee niet akkoord was gegaan had de heer F. geen lening verstrekt. Dat was voor klager ook volstrekt duidelijk. Verweerder heeft derhalve zijn geheimhoudingsplicht niet geschonden.

Verweerder kon en wilde geen medewerking verlenen aan de opheffing van het beslag, omdat dit zou betekenen, dat de heer F. genoeg moest nemen met een geringe maandelijks aflossing, waartoe hij niet bereid was. De incassoprocedure is behandeld door

mr. P. van advocatenkantoorte Amsterdam.

5.

De raad beoordeelt de klacht als volgt:

Verweerder is tot 2007 als advocaat van klager opgetreden. Bij de belangenbehartiging heeft verweerder een beroepsfout gemaakt. De beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar heeft in verband daarmee € 25.000,- uitgekeerd. Verweerder stelt iemand gezocht te hebben, die het door klager gewenste bedrag wilde lenen en stelt bij de geldlening te hebben bemiddeld. De geldlener is een bekende van verweerder. Door klager is een overeenkomst getekend d.d. 27 januari 2007, waarin is opgenomen dat hij € 10.000,- heeft geleend. Deze overeenkomst is door verweerder opgesteld. Door verweerder is niet, althans onvoldoende, weersproken, dat er geen ontmoeting tussen klager en de geldlener heeft plaatsgevonden. Vervolgens heeft verweerder in april 2009 een brief aan de toenmalige advocaat van klager gestuurd, waarin hij ten behoeve van de geldlener dringend aanspraak heeft gemaakt op betaling van het in zijn visie aan klager geleende bedrag op zijn derdengeldenrekening. In deze brief wordt een betalingstermijn genoemd en worden rechtsmaatregelen in het vooruitzicht gesteld, die vervolgens ook daadwerkelijk zijn gevolgd. De brief is geschreven op briefpapier van het advocatenkantoor van verweerder. De raad kan deze brief niet anders opvatten dan als een sommatiebrief aan klager, zijnde een voormalige cliënt van verweerder.

Nadat klager geen gevolg had gegeven aan de sommatie heeft verweerder de geldlener naar een ander kantoor verwezen. Dit kantoor heeft vervolgens beslag gelegd op de derdengeldenrekening van mr. C., waarop de schadevergoeding inmiddels was overgemaakt.

In zijn brief van april 2009 kondigt verweerder aan, dat bij het uitblijven van betaling beslag zal worden gelegd, hetgeen het opvolgend kantoor vervolgens ook daadwerkelijk heeft gedaan naar mag worden aangenomen op basis van dezelfde informatie, op grond waarvan verweerder in bedoelde brief zijn aankondiging van beslaglegging had gedaan. Die informatie moet dus aan het opvolgend kantoor beschikbaar zijn gesteld. Het ging daarbij om informatie van verweerder, die hij niet alleen als de verzekerde uit hoofde van zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekering, maar tevens in zijn hoedanigheid van advocaat van klager had ontvangen. Deze vertrouwelijke informatie had verweerder niet aan de advocaat van de wederpartij van klager in een geschil omtrent een overeenkomst van geldlening ter hand mogen stellen.

Op grond van bovenstaande komt de raad tot het oordeel, dat verweerder niet heeft gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt en dat de klacht gegrond is.

DE BESLISSING VAN DE RAAD LUIDT ALS VOLGT:

De klacht is gegrond. Aan verweerder wordt de maatregel van een berisping opgelegd.

Aldus beslist door de raad in de hiervoor vermelde samenstelling en uitgesproken in het openbaar op

Griffier

Voorzitter